సాహితీస్రవంతి

సెరియల్ సంఘర్షణ

రచన: త్రివేణి

అనువాదం: కలాకణి

ఆయినా పదిహేను రోజులు అతడిని చూడకుండా ఉండటమా?

ఆమె మోహం ఆదోరకంగా అవటాన్ని చూసి శ్రీధర్ "రావటానికి వీలుండదన్నానని కోపం వచ్చింది అన్నాడు."

మీరు రాకపోతే నాకేంతోచదు, అంతే రేపు ఆదివారం మాస్కూలు వార్షికోత్సవం జరుగుతుంది. మీకుకీర్తిగా ఉంటే రండి.

"ఎన్నిగంటలకు రావాలి?"

అయిదున్నరకు టౌను హాలు దగ్గరకు వచ్చారంటే నేను లోపలికి తీసుకుని వెళ్లి కూర్చోబెడతాను.

"ప్రయత్నిస్తాను వీలయితే వస్తాను"

'ఇన్విటేషన్ మీ ఇంటికి పంపుతాను"

'అలాగే ఇక నేను వెళ్తాను"

శ్రీధర వెళ్ళిపోయాడు. సునంద చాలా సేపు ఏదో ఆలోచిస్తూ అక్కడే నిలబడి పోయింది.

"ఇకనైనా దేవిగారు, ఈ లోకంలోకి దిగిరండి" అన్నాడు సీతారాం.

"అలా దేవిని తవస్సునుండి లేపితే శాప మిస్తుంది."

"ఏమవు?..."

"పదిమందిలాంటి కూతుర్ని కనమని."

"అమ్మ బాబోయ్, ఆడపిల్లలే వద్దుదాబూ, అంతర్జాతీయ అక్కర్లేదు నాకు."

"అవునవును, పదిమంది ఆడపిల్లల్ని కని పెంచి పెళ్ళిచేసి సగమయిపోయావు కదూ? పీ కూతుళ్ళు వదినలా ఉండి నేను చేసుకుంటానంటే నేను చేసుకుంటానని పీ ఇంటిమీదికి ఎగబడతారు, ఇంకా ఏడు నెలలు కూతురు కోసం ఎదురు చూడాలి నువ్వు..." అని మనంద అర్థగర్భితంగా అన్నయ్యవైపు చూసి నవ్వి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

ప్రొఫెసర్‌ని చూసి రావటం వల్ల కాబోలు సుందరకు మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంది. దిన కరుణితో దక్కిన అడుకుంది. తల్లిదండ్రులతో స్కూలు విషయమంతా చెప్పింది. కూతురు సంతోషంగా కబుర్లుచెప్పటాన్నిచూసి సుందరమ్మగారు "ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉండకూడదూ సునందా" అన్నారు.

ప్రొఫెసర్‌గారు, తమ ఇంటికి రమ్మన్న రోజునస్కూలుకి వెళ్ళిరమ్మని సునందతల్లితో "అమ్మా నే నీ రోజు ఇంటికి రావడం అవసరం కావచ్చు "అంది.

"ఏం, ఏంపనుంది...?"

"ఏదో కొంచెం పనుంటిలే" అంటూ సునంద స్కూలుకి వెళ్లిపోయింది. పాఠం కాలం అయిపోగానే స్టాఫ్ అయిపోగానే జట్కా చేసుకుని ప్రొఫెసర్ల క్వార్టర్స్ దగ్గరకు బయ దేరింది. ఆమెకు అవన ఇల్లు ఏదో సరిగ్గా తెలియకపోవడం వల్ల మొదట ఇంటిదగ్గరే జట్కా ఆపి అక్కడే కనబడిన ఓ పని మనిషిని "డాక్టర్ రంగనాథన్ గారిల్లు ఏదీ?" అనిఅడిగింది.

"మోహో ఇల్లు."

సునంద జట్కావాడిని పంపేసి అ ఇంటికి వెళ్ళింది.

కాంపౌండు చాలా పెద్దగా ఉంది. గేటు దగ్గర్నుండి ఓ వర్షాంగు దూరం వరకు పచ్చగా పరిచిన పచ్చిక. ఇంకా పెళ్ళికాకుండా ఉండటంవల్ల తీపరంలో ఎదోబాధ్యం, లోటూ కనిపిస్తోంది. నువ్వు అన్నట్లుగా పీరిలో నడుస్తూంటే నలుగురూ నీవైపే చూస్తుంటారు. నీ విషయమే మాట్లాడుకుంటూ ఉంటారని నీ దృష్టిని నీకింకా పెళ్ళికాలేదేమోనని అందరూ నీవైపు చూస్తూంటారు. ఇంత మర్యాదయిన పెళ్ళాడకు చేసుకోవడానికి అందరూ నీ విషయమే మాట్లాడుకున్నా రనిపిస్తూ ఉంటవచ్చు. పెళ్ళిచేసుకుని హాయిగా కాపురం చేసుకుంటున్న వారికన్నా నువ్వు తక్కువ అనే భావన నిన్ను బాధపెడుతోందేమో ఏమో లావా."

".....?"

ప్రొఫెసర్‌గారు సునందను పరీక్షించేలా చూశారు. ఆమె మొహం ఎర్రజరిగింది. ఉద్యోగంలో పెదవుల బిగించి కర్చీఫ్‌ని చేయవు చుట్టి విప్పుతోంది.

"నేను ఇలా చెప్పానని సంకోచపడకు. పెళ్ళి అనగానే నిరుపయోగం చేసికి? నీ యావనం పరిపూర్ణంగానే పురుషుని కోరుతోంది. దాన్లో తప్పేమీ లేదు. చిన్నప్పుడు బొమ్మలాడేటం. కొంచెం పెరిగాక చదువు కోవటం. యౌవనంలో పెళ్ళిచేసుకుని కాపురం చేయటం ప్రకృతి నియమం."

"మీ తల్లిదండ్రులకు ఈ విషయం చెప్పటం అవసరమే."

"ఆలాగే" అంటూ సునంద ఇంటికిబయల్దేరింది.

* * *

స్కూలు వార్షికోత్సవం అయిన మర్నాటి ఉదయం తన పనులన్నీ అయ్యాక రాత్రి బయట పడేసిన వన్నీ లోపల పెట్టసాగింది సునంద. దీపం, జాకెట్టు మడిచి లోపల పెట్టాక, వజ్రపు టుంగరాని కోసం చుట్టూ చూసింది. సునందకు ఉంగరం అంటే అంత పెద్ద ఇష్టంలేకపోయినా సుప్రభాతం చేసుకునేటప్పుడు పెట్టితో శేఖరం తనకు ఇచ్చిన వజ్రపు టుంగరాన్ని పెట్టుకు టుంది. ఉంగరం పెట్టుకునే అలవాటు లేకపోవడంవల్ల రాత్రి పడుకోబోయేముందు టేబుల్ మీద పెట్టి పడు కుంది.

సునంద గాఢంగా మడిచిపెట్టిన దీపకాంతి పిస్తోంది. పైపై అంతాని పెరిగింది, అయినా ఉదయం ఎక్కడా కనబడలేదు

అమ్మా, నాన్నా, అన్నయ్యా, పనివాళ్ళను అడిగింది సునంద. అందరూఉంగరాన్ని చూడ నేలేదనిచెప్పారు. 'ఏదిపనిచేసినికి పిలిచిందో ఇచ్చేయన్నాయ్యా" అని సీతారాన్ని అడిగింది.

"నే నసలు చూడనేలేదు. అలాంటప్పుడు ఎక్కడనుండి తెచ్చిపెట్టమన్నావు?" అని సీతారాం తెల్లబోతు అడిగాడు.

ఇలా వస్తువులన్నీ దొంగిలిస్తున్న దెవరు?

* * *

సునంద ప్రొఫెసరుగారి ఇంటికి వెళ్ళే బస్సుటికి అయన ఇంకాకాలేదనుండి రాలేదు.

"ఇంకా నీ మానసిక పరిస్థితిని గురించి ఏమేం చెప్పాలి?"

"ఇంకేమీ లేదనుకుంటా"

"నీ మనస్సును ఒక్కచోట కాన్సెన్ ట్రేట్ చెయ్యలేనన్నావుగదూ. అప్పుడు నీ మనస్సు దేన్నిగురించి ఆలోచిస్తుందో చెప్పగలవా?

"చెప్పలేను".

"పోనీ నీకు రాత్రిపూట కలలు వస్తుం టాయా?"

"ఊఁ కలల కేమిటి? బోలెడన్ని కలలు వస్తుంటాయి."

"నీకో వారం టైమిస్తాను. రోజూ నీకు వచ్చే కలలన్నిటినీ రాసి నాకు చూపుతావా?

"అదయం లేచేటప్పటికే ఏమేం కలలు వచ్చాయో మరిచి పోతుంటాను."

"అయితే ఇంకోపనుచేయి. కలవచ్చినీవు రాత్రివ్వుడు మెలకువవస్తే అప్పుడేరాసేయి"

"అలాగే మామూలుగా కలలాగానే నాకు పటుక్కున మెలకువ వస్తుంది. వెంటనే ఎంత టైమయినా లేచిరాస్తాను."

"మళ్ళీ వారం ఇదే టైముకి నీకలంతాలిత కూడా తీసుకువిరా."

"ఆలాగే."

ఆరోజు నుండి రోజూ రాత్రి లేచి తనకు వచ్చిన కలల నన్నిటిని రాసి పెట్టడం ఓ పెద్ద పనయింది సునందకు. ఆమె కన్న కలలన్నీ చిత్రంగా ఉన్నాయి. అని చదువుతూంటే తనకే నవ్వు వచ్చేది. ఓ వారంలో తనకు వచ్చిన కలల నన్నిటినీ తీసుకుని ప్రొఫెసరు గారి ఇంటికి వెళ్ళింది.

ఇవి రాసిన కాయితాలను రంగనాథన్ ముందుంచింది. అయన ఒక్కొక్క కాయితాన్నే తీసుకుని చదవసాగాడు.

ఒకటవ కల.

ఓ పెద కొండ. ఆ కొండ శిఖరాన ఓ కోవెల. ఆ కోవెలలో ఉన్న దేవుడికి పూజ చేయటానికి నేనో పూల సజ్జనిండా ఎర్రటి తామరపూలను తీసుకుని కొండ నెక్కడానికి ప్రారంభిస్తాను సగం కొండ ఎక్కాక వక్కనే ఇంకో గుడి కనిపించింది. ఈ దేవుడిని కూడా పూజించి 'పిల్లవుని అంటుంది మనస్సు. ఆ చిన్నగుడికి వెళ్ళి ఆ దేవుడికి నమస్కరించి ఓ నాలుగు నాలుగు తామర పూలలో దేవుడిని పూజిస్తాను. మళ్ళీ సజ్జవంక చూస్తే దానిలో ఒక్కపూవయినా లేదు. ఇదెందుకు ఇలా చేశావు? మళ్ళీ వైనున్న దేవుడిని ఏ పూలతో పూజిస్తావు? అని నన్ను నేనే ప్రశ్నించుకున్నాను. ఇప్పుడు మళ్ళీ కిందకు వెళ్ళి పూలు తేవాలంటే చాలా అవస్థయిపోతుంది. ఏం చేద్దామని ఆలోచించి చివరికి చిన్న దేవుడిని పూజించిన పూలతోనే సజ్జనింపుకుని పైకెక్కాను. దేవస్థానపు ద్వారాలవద్ద ఓ పిశాచి నిలుచుని నావైపు కోపంగా చూస్తూ అంటుంది.

"ఆ దేవుడిని పూజించిన పూలనే ఇక్కడికి తెచ్చావా? ఈ నిర్మాల్యపువ్వు వద్దు. మళ్ళీవెళ్ళి కొత్తపూలు తీసుకుని రా." నేను ఏడుస్తూ "మళ్ళీ కిందికివెళ్ళి పూలు తేలేను. ఇప్పటికే నాకాళ్ళు నొప్పి పెడుతున్నాయి. ఈ పూలతోనే పూజిస్తాను" అంటాను. అదికోపంతో నన్ను భస్మీపటలం చేసేలా చూస్తూ నా చేతిలో పూలసజ్జ తీసుకుని నేలమీదకు పడేస్తుంది. అప్పుడు నేను ఉలిక్కిపడి లేచి కూర్చున్నాను.

రెండవ కల—

మా ఇంటి హాల్లో రాలామంచి మనుష్యులు కూర్చున్నారు. కొంచెం మునలి వితంతువు — ఒకాడపిల్ల స్వీట్లు చేస్తున్నారు. ఝుదాక్షా మాం వేసుకుని దాసుగారొకరు హరికథ చెపుతున్నారు. నేను ఆపిడపక్కనే కూర్చుని వింటున్నాను. ఆయన ఏ కథ చెపుతున్నారో నాకు సరిగా గుర్తుకు రావటంలేదు. ఇహగా సావిత్రి కథే అయి ఉండాలి. అపుడు సావిత్రి కథే. ఆ దాసుగారు రాగా మంచి రసవట్టుగా ఉదేంటి కథను వివరిస్తున్నారు సావిత్రి యమునితో వెళ్ళటం మూడు వరాలను కోరే సన్నివేశం—అయిన ఎంత తెలివిగలది ఆమె. మాటల్లోనే యముడిని ఓడించింది కదా? తనకు మూడుగురు పిల్లలు పుట్టాలి అని వరం కోరుకుంది కదా?

దాసుగారు ఆ పద్యాన్ని వివరించేదన్నకు మావక్కనే కూర్చున్న వారొకరు చిన్నగా నవ్వుతన్నవి "అయ్యయ్యో తెలివితక్కువ పెద్దు. సావిత్రికి మూడుగురు పిల్లలుపుట్టాలంటే మళ్ళీ సత్యవాన్ పునర్జీవితుడు కావాలా? మరింకేమీ మార్గం లేకపోయిందా" అన్నారు. దాలా నెమ్మదిగా.

ఈ మాట వత్తులుచేస్తూ కూర్చున్నా విడకు వినిపించింది. అపిడ కోపంతో అతడివైపు చూసి "సావిత్రిలాంటి పతివ్రత విషయంలో పోటికొచ్చినట్టుల్లా మాట్లాడకు. పెళ్ళికి ముందే సత్యవంతుడికి 'అల్పాయుష్షు' అని నారదుడు చెప్పినా అపిడ నేను మనసా అతడినే వరించాను. అతడిని దప్ప మరింకెవరినీ పెళ్ళాడను: అతనే నాభర్త' అని బిడ్డితంగా చెప్పలేదూ. అలాంటి దృఢమైన మనస్సు మరింకెవరికుంది అంటూ కఠినంగా మందలిస్తున్నాడు.

మూడవ కల —

'పరిణీత' సినిమా చూశాను. కాని మళ్ళీ కలలో కూడా పరిణీత. 'పరిణీత' అంటే పెళ్ళయిన స్త్రీ అని అర్థం. శేఖర్ హుమార్. మీనాకుమారి చాలా బాగా నటించారు. లలితగా మీనా, శేఖర్‌గా అశోక్ అ పాత్రలకు జీవం పోశారు. కలలో పరిణీత చూస్తున్నపుడు ఓ సుద్దం నాకు అపహాస్యమనిపించింది. లలితవెళ్లి ఏడెనిమిదేళ్ళాడు బొమ్మల పెళ్ళిచేస్తుంది. లలిత బాబాయి అప్పుడుమూలాంగా అందరూ కలకత్తా పరిణి వెళ్ళిపోతారు. వెళ్లేటప్పుడు చాపు మగబొమ్మను ఊళ్ళోనే మర్చిపోయి ఆడ బొమ్మమాత్రం తీసుకుని వెడుతుంది. తరువాత అనివయాన్ని లలితతోడెప్పి 'అక్కయ్యా ఇప్పుడేం చెయ్యమన్నావు. వదువు అక్కడే ఉండి పోయాడు' అని చెపుతుంది. లలిత చిలిపిగా పరవాలేదు, వదువుకు మళ్ళీ పెళ్ళి చెయ్యి అంటుంది. దానికి ఏడెనిమిదేళ్ళ పిల్ల

(మిగతా 6 వ పేజీలో)

చలించిన వలయం

బొల్లిముంత సాగేశ్వరరావు

ఎవరూ అనుకోలేదు! అలా జరుగుతుందని తలంచనూలేదు! వంతులు వరంధామయ్య! స్థితిపరు వరంధామయ్య అయ్యాడు. అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది!

సుకిమెత్తని చిత్తము అయన జీవితానికి ఉన్న మొత్తమనే చెప్పాలి! అభిమానంలధించే బోట అనుపులైనా అరిస్తాడు! ఆవేశం పొందిన స్థలానికి అడుగైనా పెట్టడు!!

అది అయన తత్వం!

వంతులు చేస్తూ ఆయన వదినపాట్లు వనికి మాలినవి! వంతులుగా అరచిన అరువులో సగం స్థిరపరిగా అరచిన అప్పుడు తనను అందం మెక్కిస్తుంది! అయినా పాఠశాలలో తాను సంపాదించేదేముంది గనుక? విద్యా బుద్ధులు ప్రాసాదించేవాడికి పుణ్యం దక్కుతుందనే అభ్యసంతృప్తి తప్ప!

"బ్రతకలేక బడిపంతులు" సామెత చిదువన్నను తెచ్చిదాడునను!

కిష్టపడి మెట్రిక్యులేషన్‌లో క్లాసు సంపాదిస్తాడు. పై చదువు చేతిలో పిక్కలులేవు ఓటికే చదువు ఎవరు చెపుతారు? ఆ సమస్య అయన్ను నేలించింది.

"ఓటికే కాదు డబ్బులిచ్చి మరీ చెపుతారు, ఎతులుగా. వద," ఒక మిత్రుని సలహా

ఆంతకంటే మార్గం కనిపించలేదు. కొట్టి కొంద్ర పుస్తు కుటుంబానికి అంత త మార్గంగానే సరిపోతుంది. మరి చదువు సంగతి? అందుకే వరంధామయ్య వంతులు చదువుకు పోతానంటే శేషావధానిగారు ఎదురు మాట్లాడలేదు.

శేషావధానికి వరంధామయ్య ఒక్కడేకాదు మరోయిద్దరున్నారు. వారి సంగతి చూశాక్కా. వారికి కనీసం గుమస్తా చదువు వరకైనా చెప్పించాలనే ఆటుపైన జీవిత యాత్రలో అవతలి మెట్టుకు వారేచేరుకుంటారు.

వరంధామయ్య వంతులై వచ్చాడు!

వంతులుగా మంచి పేరునే సంపాదించాడు. మొదుపిల్లల్ని కూడా మంచి పిల్లలుగా మార్చే సృజనాత్మకశక్తి అయనలో పరుగులుతీసేది! అడుగో అనిపించే అనందమే దీనికి బ్రతుకులో పెరుగై కనిపించేది.

వివాహంతో జీవితంలో వినూత్నాధ్యాయం ప్రారంభమయ్యింది! ఒక యింట్లో కాపురం. అటు మామగారు ... ఇటు ప్రయివేట్లు... బ్రతకటానికి తినే తిండి అప్పుడు పోగా నాలుగు విల్లర డబ్బులు కదిలేవి!

వాటితోనే అయన వంటగా యింటర్ పూర్తి చేశాడు. మెల్లగా బి. ఎ. కూడా స్వాయత్యారు.

ఈలోగా కాలచక్రం సవియేళ్ళదాటింది.

బి. యి. డి. కి వెళ్ళాడు బుద్ధిపుట్టింది. కాని శ్రేయోభిలాషులు అవిరంగా వంతపాడినవ్వలేదు!

"మీకున్న తెలివి తేటలకు 'లా' చదవండి. విశేషంగా గడించవచ్చు! పంతులు తిరగు గొర్రెతోకలాంటిది" అన్నారు.

అదీ విజయంగానే తోచింది. వంతులు చదువుకు పోయేముందు పెద్ద చదువులు చదవాలని ఉండేది. కాని అని నెరవేరలేదు. ఈ విధంగా నన్నా తలచిన తంపులు పరిస్తున్నందుకు అయనలో ఆనందం అవధులు దాటింది.

స్థిరపరి మార్గం తక్కువదా? దేశంమీద సమస్యలన్నీ అయన చేతిమీదుగానే నడుస్తాయి. అన్యాయాన్నిఅరికట్టి న్యాయానికి ఒక రూపాన్ని కల్పించేది వకీలేగా. అందుకే అయన్ను తెలుగులో 'న్యాయవాది' అన్నారు. అలాంటి ఉద్యోగం చేయడమంటే మాటలా మరి!" అనుకున్నాడు.

ఉన్న వంతులు వదులకి తోడరాదు వదరి స్థిరపరి చదువు పూర్తిచేశాడు. క్రొత్తగా దోస్తీ కట్టాడు. ఆ సమయంలో ఎంతమంది అభినందించారు! వంతులు వనిలేని ప్రత్యేక స్థితిలో ఉన్నదని ప్రత్యేకించి అయనను ఎవరూ తెప్పనక్కరలేదు. జీవితంలో మరో మలుపు తిరిగాడు!

పెద్దపెద్ద వాళ్ళ పరిచయాలు! ఒక హోదాలో జీవితం! న్యాయవాది అనే పేరు!

"ఆహా! ఎలాటి బ్రతుకు! వంతులుకన్నా స్థితిపరుగానే ప్రజాసేవ చేయవచ్చు!"

వల్లకోటు తగిలించుకుంటూ అనుకున్నాడు.

అప్పటినుండీ ఎన్ని కేసులు వాదించాడు! తాను వాదించేవన్నీ న్యాయమైన కేసులే అని కాదనేవాడు. తన కేసు గెలిచినాడు వెనుక మొత్తబ్బాయిని సరియైన మార్గంలోపెట్టిన ఆత్మసంతృప్తికంటే అధికంగా మరో అనందం చేకూరేది!

ఆ దినం కాంతారావు వచ్చాడు! ఆయన సంగతి తెలియని దెవరికి! పెద్దగా ఆస్తిలేనివాడు. పైగా పేరూ దర్జా అన్నీ అయనలోనే యిమిడి ఉన్నాయి.

బి. యి. డి. కి వెళ్ళాడని బుద్ధిపుట్టింది. కాని శ్రేయోభిలాషులు అవిరంగా వంతపాడినవ్వలేదు!

"మీకున్న తెలివి తేటలకు 'లా' చదవండి. విశేషంగా గడించవచ్చు! పంతులు తిరగు గొర్రెతోకలాంటిది" అన్నాడు.

అదీ విజయంగానే తోచింది